

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

KISKÖZÖSSÉGI BESZÉLGETÉSEK

Téma: **AZ ANGYAL VÁLASZOL**

**Valamint, a felvetődő kérdések
megbeszélése**

Titokzatos, csodálatos tanítás a szeplőtelen, örök fogantatás.”

2024.március.14.

Tartalom:

16.beszélgezés Gittával.

Hogyan pusztította Gitta önmagát? Mi a fal, hol van és hogyan bonthatjuk le?

Mi a bűn? Mi által tanulság az erősnek a bűn? Mi a kárhozat?

Hogyan kell élni az angyal tanítás szerint?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Drága Mennyei Atyám! Kitárom a szívem és megköszönöm neked mindazt a lehetőséget, hogy egyre jobban ismerkedhetünk veled. Minden, de minden lehetőséget meg adsz nekünk ehhez. Küldöd angyalaidat és nemcsak szellemileg, oly módon is, vagy hogy megsúgják nekünk mit is kell tanulnunk, hogy is van, hogyan tudunk tovább fejlődni, merre van az Új. Számunkra az a legfontosabb a te tanításodban, hogy forduljunk afelé az Új felé, amit Te velünk közölni akarsz.

Drága Mennyei Atyánk! Kevés létszámmal vagyunk most itt, hiszen az én családomban elég nagy problémaként jelentkezett az, hogy a Márti infarktus után elesett, eltörte a lábát. Nagyon bízunk abban, hogy felépül és újból közöttünk, Veled ismerkedik és nem csak Neked örülhetünk, hanem neki is örülhetünk személyesen. Megköszönjük Neked a segítséget, a támogatást, amit ebben a helyzetben adsz akár az én családomnak, akár személyesen nekem, akár a közösségünk tagjainak is, hiszen ők sem élnek probléma nélkül. Mindenkinek megvan a maga gondja, problémája, de ezt már Veled együtt hordozva nem is tűnik nehéznek. Áldjál meg bennünket ezen a mai napon mindazzal a tanítással, amit már elkészítettél kezdettől fogva nekünk. Ámen.

Ámen.

János: Drága Testvérek! Arra gondoltam, elküldtem nektek a betegséggel kapcsolatos anyagomat, van-e ezzel kapcsolatban kérdésetek, mondanivalótok? Nincs. Halasszuk el, ha többen sem olvastátok el, hogy ők is hozzá tudjanak szólni. Akkor áttérünk 16. beszélgetés Gittával szövegére. Testvérek! A korábban elhangzott tartalmakkal kapcsolatban van-e mondani valótok? Ott tartottunk, hogy:

PUSZTÍTOTTAD ÖNMAGAD.

Nincs senkinek kérdése, mondani valója, akkor mehetünk tovább az anyagban.

Ildikó: Nagyon fontos, hogy a szavaknak az értelme, a tartalma, pontos legyen.

János: Arra gondolsz, hogy az ember hordozhatja a másik ember terhét és súlyát is?

Ildikó: Igen. Erre gondoltam és arra jöttem rá, ha én átvállalom másnak a gondját-baját szeretetből, és az a bizonyos ember, aki idejár ellop mindent, kizsigerel, ez nem ugyanaz. Ez nem lehet egy jóindulatú, mert ez nem jó érzés, ez nagyon rossz. Ha én segítek valakinek az egy jó érzés, itt meg nem erről van szó. Tehát az nagyon fontos, hogy mit értünk bizonyos szavak tartalma alatt.

János: Van-e valakinek hozzászólása az Ildikó által elmondottakhoz?

A. Kati: Az önként tett segít. Ha bántják az embert, az más.

János: Én csak annyit tennék hozzá, hogy már magától értetődő az, hogy fogalmi zűrzavarban élünk. Ebben a fogalmi zűrzavarban próbál rendet tenni az angyal tanítása is, amit a Hang tanítása már elkezdett.

Ildikó: Így van.

János: Ez visszavezet bizonyos értelemben arra területre, hogyha mi úgymond a szeretetet nem tudjuk tanulni, akkor nem tudjuk csinálni sem. Tehát olyan nincs, hogy nem kell tanulni, nem kell gondolkodni rajta. Nem kell elemezni, nem kell analizálni, nem kell vizsgálni, ha nem csak csinálni kell. Hát ilyenkor mindenki úgy csinálja, ahogy ő gondolja. De itt az Isten meg nem úgy gondolja.

Kata: Az nem az Isten rendje.

János: Így, ahogy a Kata ezt a szót használta, ezt így felhasználva az Isten rendjében kell megtalálnunk a fogalmaknak a tartalmát. Akkor a valóságot fogjuk megismerni és a magunkévá tudjuk tenni. Akkor odaát nem egy ismeretlen világba csöppen a szellemi lény, hanem már egy ismerős világba, ahol már őt is értik és ő is érti a másikat. Nem úgy van, hogy elmegyek Kínába és semmit nem értek.

Annamari: Ezzel kapcsolatban, van kérdésem, hogy: *Önmagaddal vagy érzéketlen és pusztítottad önmagadat.* Most meg vagyok zavarodva, mert nem tudom, hogy a Hangban olvastam azt, hogy az önszeretett csúcsérték?

János: Igen.

Annamari: Akkor ez pont erről szól. Nem?

János: Van-e különbség az önszeretet és az érzéketlenség között? Mi a helyes önszeretet, mert ugye erre célzott a Hang, hogy helyesen szeretni önmagadat, mert a helytelen önszeretet az micsoda?

Önzés.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Önzés, önimádat és még van néhány megfogalmazása.

Annamari: Ismerem önmagam, szeretettel törekszem arra.

János: Mi a meghatározó, mikor szereti a tanítvány önmagát a legjobban?

Ildikó: Ha Jézust is szereti.

János: Is? Ki van még?

Kata: Az Atyát szereti először, csak akkor tudja önmagát is helyesen szeretni.

János: Az „is” szó, mit keres itt? Tehát mikor szereti a tanítvány önmagát helyesen a legjobban?

Kata: Ha Jézust szereti, Jézust befogadja.

János: Jót mondtál, csak még tudunk hozzátenni. Ti mikor szeretitek magatokat a legjobban?

Timi: Azt nem tudom, hogy mikor szeretem legjobban, csak akkor kezdtem magamat szeretni, amikor megértettem a szívemben, hogy az Isten engem szeret. Amíg ezt nem értettem, addig nem tudtam magamat szeretni.

János: Jó a példád, csak ebből le kellene vonni valami következtetést arra vonatkozóan, mikor tudom magamat a legjobban szeretni.

Annamari: Amikor átadom magamat az Istennek.

János: Nyilvánvaló, akkor tudom magamat a legjobban szeretni, ha az Isten első az életemben. Ha Általa szemlélek mindent és mindenkit, akkor szeretem legjobban magamat, ha törekszem befogadni *ŐT*. Tehát ennél többet, jobbat önmagammal ebben a világban, ebben az életemben nem tudok tenni. Tehát ez lenne az önszeretet.

Ildikó: Ez az önszeretet csúcspont.

János: Így van. Így van, de pontosan ezért, az érzéketlenség önmagával az emberrel szemben, mit takarhat? Amikor mással vagyok érzéketlen azt, hogy fogalmazzunk meg, mit takar?

Annamari: Közömbösséget.

Marika: Ridegséget.

János: Szívtelenséget, az empátia hiányát, ami a beleérező képesség hiánya. Mondhatnánk ezt szeretetnek is, hogy a szeretet hiánya?

Igen.

János: A szeretet hiánya, az érzéketlenség mással szemben? Hogyan tud az érzéketlenség megnyilvánulni önmagammal szemben? Mondhatom-e azt, hogy amikor nem értem meg önmagamat. Amikor nem vagyok képes megbocsátani magamnak. Magamnak is meg kell bocsájtani?

Igen.

János: Először magamnak kell bocsátani?

Kata: Legeslegelőször magamnak, mert addig nem tudok megbocsátó lenni.

János: Akkor, ha magadnak nem tudsz megbocsátani, akkor másnak meg tudsz?

Nem.

János: Másnak sem tudsz megbocsátani. Kíméletlen vagy önmagaddal. Van egy elméleted, van egy teóriád, aminek meg kellene felelned. Nem az a kérdés, hogy az a teória helyes vagy nem helyes, de a bármi áron való megvalósítás kíméletlenül. Ez így érthető? Vagyis jól tapogatóztál, mert mondhatom-e azt, hogy nem szeretem önmagam?

Marika: Nem valószínű.

János: Ha szeretem önmagam, akkor törekszem megérteni önmagamat. Nem mentegetni, nem kibúvókat keresni, hanem egy isteni szemléletből kiindulva, megérteni önmagamat, mert ez lenne a megbocsátás alapja is önmagam felé, ha mellé nyúltam.

Annamari: Sőt lehet, hogy ez az alapja annak, hogy fel tudjuk magunkat ajánlani Istennek, mert bűnösnek, gyarlónak, megbocsáthatatlannak gondolom

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

magamat. El tudom képzelni, hogy vannak, akik úgy gondolják, hogy nem is méltók az Istenhez, ezért ilyen állapotban szóba nem állhatnak az Istennel.

János: És szóba állhatsz, vagy nem?

Annamari: Aki így mondta, akkor így az más kérdés. Csak mondom, aki így gondolkodik, aki nem tud magának megbocsátani, az az Istennel sem tud szóba állni.

János: Így van, akkor ő így is marad, vétkes marad. Mit gondolsz, szóba áll-e az Isten a vétkessel?

Annamari: Igen, csak az nem veszi a lapot.

János: Szóba áll-e a vétkessel?

Marika: Szóba.

János: Miért?

Marika: Mert Ő a végtelen szeret.

Kata: Az Isten nem látja őt vétkesnek.

A. Kati: Nem tud szóba állni, ha az elfordult *Tőle*.

János: Te nem követsz el vétket? Te az életedben, mint tanítvány, követsz-e el vétket?

A. Kati: Igen.

János: Akkor veled nem áll szóba az Isten?

A. Kati: Anélkül, hogy visszafordulnék nem. Nincs párbeszéd. Ő kopogtat, de én nem hallok meg.

János: Ti, hogy gondoljátok?

Kata: Az tény, hogy az ember képes falat emelni maga és az Isten közé.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Ez a betegség írásomban meg van fogalmazva. Az Isten mindenféleképp keres bennünket, mert mindenféleképp jót akar nekünk. Megette a fene, ha az Isten csak a tiszta, vétkek nélküli embereket képes fogadni.

Marika: Ő a bűnösökhöz jött.

Annamari: Az eltévedt egy szem bárányának is utána megy.

János: Értitek? Az embert, a tanítványt, már nem a vétke határozza meg, amit elkövet. A tanítványnak nem a vétkek nélküliségre kell törekednie, hiszen bármikor mellé nyúlhat. Mire kell törekednie?

Kata: Állapotszerű tanuló legyen.

János: Aztán?

Annamari: Rálásson a vétkére.

János: Igen.

Marika: Mindenben meglássa az Istent.

János: Nagyon jó! Aztán? Jobbnál jobbakat mondtatok. De már értitek a dolgot, hogy az a görcs, amit az egyház évezredekken keresztül belenevelt a híveibe, hogy: „Te vétkes vagy, porból lettél porrá leszel. Neked annyi. Ha az Isten kegyelme nem ér el és nem vagy megkeresztelve, akkor neked annyi: véged van, mint a botnak.” Bár annak kettő van. Így ahogy mondod, hogy Jézus a bűnösökhöz jött és a tanítványt már nem az határozza meg, hanem az Istenhez tartozása.

A vétkeknek mi lesz a sorsa? Ha nagyon zavaró, akkor majd Jézus valamiféleképpen felhívja a figyelmedet, hogy hogyan tudod megoldani. Rávezet az útra, mert nem vagy egyedül. Feri bácsi azt mondta egyszer, most itt a vétkek vonatkozásában, hogy: „Ha valaki az anyámat szidná, abban a pillanatban lecsapnám. Aztán meggyónám.” Értitek? Tehát az ember ne akarjon nem ember lenni itt a Földön, mert folyamatosan hatások érik. Ildikó mit szólna hozzá?

Ildikó: Pontosan így van.

János: Folyamatosan hatások érik. Az ember érző lény, nemcsak akarati lény,

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

aki bizonyos dolgokra így reagál, vagy úgy reagál. Ha ez így lenne, akkor a börtönben lévő ember a büdös életben nem térhetne meg. Erre mondja a Hang, hogy ne a bűneinket vadásszuk, ha nem az Igét. Tehát nem rossz dolgot vetettél fel, hanem nagyon hasznosat, mert végül is oda jutottunk ki, hogy aki érzéketlen önmagával, a valóban nem tudja szeretni önmagát sem. Ha nincs más, akkor mehetünk tovább a Gitta szövegével.

- PUSZTÍTOTTAD ÖNMAGADAT.

Most se érted?

G. Értem, de hogy tudnám ezt a bűnt jóvá tenni?

- Hogy másokat megvédesz. Más mód nincs.

János: Soronként fogunk menni előre. *Hogy tudnám ezt a bűnt jóvá tenni*, bár az angyal nem igazolja vissza, hogy ez bűn lenne. Mi a bűn?

Kata: Elfordulni *TŐLE*.

János: Elfordulni *TŐLE*. Ebben a vonatkozásban Ádám, mint ember, bűnt követett-e el?

Kata: Elfordulni az tud, aki már odaadta magát.

János: Ádám elfordult-e, bűnt követett-e el?

Igen.

János: Akkor hogyan fogalmazhatja meg az angyal azt, hogy Ádám bűne elátkozta az anyagot?

A. Kati: Elfordult az Istentől.

János: Honnan hova?

A. Kati: A teljességből az énbe.

János: Az Ő-től, az Istentől fordult el, az én-be.

Kata: Te vagyok helyett, az én vagyok.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Így van. Tehát mitől védi meg Gitta a másikat? Azt már látjuk, hogy ez azért annyira nem bűn, amennyire bűnnek fogalmazta meg itt, de a kérdés az, hogy: *másokat megvédesz, más mód nincs*. Mitől védi meg?

Kata: Attól, hogy elforduljanak az Istentől?

János: Mások még nem fordultak oda. Ádám a paradicsomi állapotban az Istenben volt?

Igen.

János: A teljességben volt?

Igen.

János: A paradicsomi állapot valamit jelképez? Az a mennyei állapotát jelképezi. Az ő kezdeti, mennyei állapotát, amelyben legteljesebb kapcsolatban volt és attól fordult el.

Ildikó: Attól fordult el.

János: És attól fordult el. Nem azért szerintem, mert ő egy gonosz valaki volt, hanem ez egy szükségszerű következménye volt az öntudatra ébredésnek.

Marika: Az által fordult el, hogy leszakította Éva az almát és ettek belőle?

János: Akkor itt a Földön nem lehetne almát szedni és enni belőle?

Marika: Dehogynem. Ádám hogyan fordult el az Istentől, miben nyilvánult meg?

János: Már mondta a Kata.

Kata: Nem fizikálisan, nem attól, hogy leszakította az almát.

János: Tettel nem lehet elfordulni az Istentől.

Marika: Akkor gondolattal.

János: Mert azt mondtad, hogy leszakította az almát. De ez valamit jelképez,

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

mint minden. Megint földi fogalmakban gondolkodsz. Ne arra figyelj, mert ez földhözragadt gondolkodás.

Marika: Mindig is az voltam.

János: Azért kellene ebből feljebb lépni. Érted? Elvonatkoztatni és szellemi szintre emelni.

Marika: Ahhoz itt kevés van.

János: Nincs kedves. Én igazolom, hogy néha olyan jókat mondasz, hogy ragyog, mint a gyémánt. És ne sértegesd az én testvéremet! Nem ez a kérdés, ha nem, hogy mi az, ami képes megülni az emberben és mi az, ami képes nem megülni az emberben, mert tudsz vele azonosulni. A Biblia egy jelképes történet ebben a vonatkozásban. Ez így érthető?

Marika: Igen.

János: Akkor ezen a vonalon fogunk tovább menni, hogy mi mit jelent. Ha annak idején, mondjuk az Isten azt mondta volna el azoknak, akik képesek voltak leírni az Ő szavát, amit itt most tudunk, akkor abból senki semmit nem értett volna. Ezért ilyen jelképekben fogalmazza meg ezt a történetet. De menjünk tovább. Tehát, hogy: *másokat megvédesz*. Mitől védi meg? Önmaguktól. Mi volt a problémája Gittának? Az, hogy pusztította önmagát. Azt mondja ugyanitt ebben a szövegben az angyal, hogy önmaguk rabjai maradjanak. Mikor rabja az ember önmagának?

Kata: A saját maga teremtette világában él és nem engedi be a fényt.

János: Nem csak, hogy abban él, mert mindenki a saját világában él, hanem menjünk tovább.

Annamari: Lezár.

János: Igen, vagyis képtelen abból kilépni. Az Isten sem tudja abból kirángatni. Ha valaki váltig ragaszkodik ahhoz, hogy én egy hústest vagyok és kész, tud-e az Isten valamit kezdeni vele?

Kata: Nem tud. Ha nem indul el, akkor nem tud.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Önmaga rabja maradt?

Kata: Igen.

János: Ha az önmagáról alkotott képet nem tudja lecserélni, azzal amit az Isten kínál neki, akkor önmaga rabja marad?

Igen.

János: Már pedig ez egy olyan börtön, ami a másvilágon sem nyílik meg. Most ezt a börtönt ne úgy képzeljétek el, mint egy várbörtönt, ahol bilincsekben kínlódik éhesen a rab, hanem ez egy olyan börtön, ami a szellemi sötétséget jelképezi. A szellemi sötétségben lévők még megélhetik odaát, hogy ők milyen boldogok, mert hatványozottan jelenik meg mindaz, amire eddig itt a Földön nem volt lehetőségük. A Detti azt kérdezte annak idején, hogy annyi fagyaltot ehettek amennyit akarok? Azt mondtam, hogy igen. Erre ez egy nagyon gyenge hasonlat. De ha valaki például mondom nektek, hogy a sportban szeretne világbajnok, olimpiai bajnok lenni és mindig csak második vagy harmadik, mi lehet a vágya neki?

Marika: Az, hogy első legyen.

János: Az, hogy első legyen és ezt megkapja odaát, de ettől még megmarad az önmaga világának a börtönében?

Ildikó: Igen.

János: Ez azt jelenti, hogy nincs továbblépés. A börtön az ilyen. Azt tanítja az angyal, hogy ez a legszörnyűbb börtön, hogy nincs továbblépés. Nem tudhatom, hogy hogy van az, hogy felsejlik-e előtte a tovább lépés lehetősége. Nem tudom. De az angyalok azt tanítják, hogy ez egy szörnyű börtön. Tehát másokat védjen meg attól, hogy önmaguk rabjai maradjanak. Legyenek nyitottak. A tanítványságnak ez egy feltétele?

Kata: Alapfeltétele.

János: Köszönöm. Alapfeltétele a nyitottság. Mi felé?

Kata: Az Ég felé.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: A hívő is ezt mondja, hogy az Ég felé.

Marika: Az Isten felé.

János: A hívő is ezt mondja.

Annamari: A tanulás felé.

János: Tanul a teológus is, nem is akármennyit. A megérvelhető jobb felé. Mindig a megérvelhető jobb felé. Mondhattam volna azt is, hogy a szívet, értelmet és lelket megnyugtató jobb felé. Ez így érthető volt?

Kata: Az angyal azt válaszolja, hogy ezeken még ő sem tud segíteni.

János: Miért nem tud segíteni?

Kata: Ha nem nyitott, akkor ő erőszakkal nem teszi.

János: Miért nem tud segíteni?

Kata: Mert kérni kell.

János: Jót mondtál, csak még tovább.

Marika: Szerintem a nyitottság az hit kérdése.

János: Miért nem tud segíteni az önmaga börtönében kínlódó embernek?

Ildikó: Mindenki maga viszi vásárra a bőrét.

János: Vagyis, mert ez az ő döntése. Ezen az angyal sem lép át. Mit mond a lélekre az angyal? Ez egy olyan fal, amit ő sem tud átlépni, áttörni. Az csak a gonosz tudja áttörni. Az angyal tiszteletben tartja a döntésedet.

Timi: De akkor mi, hogy tudunk segíteni?

A. Kati: Úgy, hogy nincs lehetetlen.

János: Hogyan lehet segíteni azon, aki önmaga rabja?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Ildikó: Nem néz ki lehetőnek.

A. Kati: Ha erőszakkal ki akarom nyitni, azzal nem érek el semmit.

János: Testvérek! Mi a feltétele annak, hogy segíthess másokon?

Kata: Kérnie kell a másoknak.

János: Vagyis, tanúbizonyoságot kell tenni arról neki, hogy ebben a vonatkozásban megszólítható. Ha az ember csak úgy fejjel megy és szólja az igét, akkor úgy járunk, mint a Krisnás a békásmegyeri aluljáróban, hogy énekel és mondja, mondja. Igaz ott elmennek az emberek, de rá sem néznek. Ő pedig nyomja, mint süket a csengőt. Megint a Dettivel példálózom. Azt mondja, most mit szólna hozzá, ha odamennék és megkérdezném tőle, el tudja-e játszani Máté Péternek azt a nótáját, hogy: Tévúton járok.

Marika: Ki által szólítható meg az, akinek a segítségére akarok lenni?

János: Mit értesz ez alatt, hogy ki által szólítható meg?

Marika: Vagy elhiszi, amit mondok neki, vagy nem.

János: Még egyszer. Hol kezdtük ezt a dolgot, hogy mi a feltétel? Tanújelét adja annak, hogy megszólítható. Nyilván ahhoz, hogy az ember megszólítson valakit vagy valamit, ahhoz mi szükséges?

Kata: Kapcsolat.

János: Az, hogy ismerje.

Kata: Még ha panaszkodik, az is kapcsolat.

János: A legszűkebb kapcsolati közösség a család. Ha a családban látom azt, hogy valaki önmagában vergődik és nem szólítható meg, akkor hagyom-e?

Igen.

János: De ha azt látom, hogy valamiféle érdeklődése van, mert ennek tanújelét kell, hogy adja, valamit mutat, akkor már tudok valamit mondani neki. Valamit tudok kínálni neki.

Kata: Legfőképpen kérdezni, hogy lássam hogyan induljak el felé.

János: Ez így érthető? Tehát nem a vak világba, nem az ismeretlenek irányába jelenik ez meg. Ha valaki ebbe a közösségbe bekerül és látni rajta azt, hogy megszólítható, de önmaga világában vergődik, kell-e rajta segíteni?

Kata: Szükségszerűen igen, hiszen azért van itt.

János: Azzal, hogy már idejött a tanújelét adta. Az emberek nincsenek tisztában azzal, hogy önmaguk börtönében vergődnek.

Kata: Mást hibáztatnak, nem pedig magukban keresik az okot.

János: Pontosan. Nem tud az Isten mit kezdeni velük. Azt bizonyára látjátok, tapasztaljátok, hogy nem ugyanazok vagytok, mint tízévvvel ezelőtt. Másképp gondolkodtok, másképp tesztek, másképp viszonyultok a világhoz, önmagatokhoz, az emberekhez, a pénzhez. Minden más. Mert nyitottak vagyunk az új felé és ki tudunk lépni a saját magunk alkotta képből.

Annamari: Nemcsak más, hanem könnyebb.

János: De jó! Köszönöm szépen a gondolatodat.

Kata: Gittának is azt mondja az angyal, ha más úton mész, nem leszel közelebb, csak ha jobb utat választasz.

János: Igen. Érthető volt Marika?

Marika: Igen, csak azon gondolkodom, hogy én próbáltam valakinek mondani és egyszerűen nem hitte el.

János: Mert nem mérted fel, hogy mondhatod-e neki. Ez a te felelősséged. Az evangélium, hogy fogalmazza ezt meg? Bár szerintem nem Ő fogalmazza meg, hanem az evangélista író. *Ne szóljatok gyöngyöt a disznók elé.* Jézus ezt nem mondhatta, csak az evangélista, de valami ilyesmiről van szó.

Marika: Az a gyöngy tudta volna talán őt kiszabadítani a börtönéből.

Kata: Számára az nem gyöngy.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Annamari: Sőt, még az ellenkezőjét válthatja ki belőle.

János: Igen.

Timi: Nekem viszont nem kellett szólni, sem szórní, én kérdeztem.

János: Egészen pontosan, most már tudom miről beszélsz.

Kata: Nem biztos, hogy te vagy az ő embere. Ezt neked kell kipuhatolóznod.

János: Igazából ilyenkor mindig az Isten kérdez az emberben.

Marika: Én nem az embere voltam neki, csak a lánya, de nem sikerült apámat meggyőzni.

János: Menjünk tovább. Ott tartottunk, hogy:

Más mód nincs.
A fal benned van.

János: Milyen fal? Mi ez a fal, ami az érzéketlenségével függ össze? Ez a régi az emberben, a megszokott, a múlt. A 14. beszélgetés Lilivel azt mondja:

A régi fal, amit az ember épített
maga és a Teremtője közé.

János: Olvassuk tovább.

Saját kezekkel emelted, s ott megbújtál az ÚR elől.

János: Egészen pontosan. Mindez, amitől óv az angyal. Hozzá kell tenni, hogy a kísértő hol jön be?

Kata: A falakon.

János: *A falakon jön be. (35.b.L.)* A régin, a megszokotton.

Kata: *Egyet nem ismer: az ÚJAT. (18.b.L.)*

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Az Újat nem ismeri. Minden ember megbújjik a régiben az ÚR elől. Nem képes felfogni, megérteni, magáévá tenni, hogy az Istenben csak az újat találja meg, a régít ott ne keresse.

Kata: Én azt hoztam ide amikor azt tanítja:

Távolság van közted - és Közted. (19.b.G.)

Azzal, hogy *pusztítottad önmagadat* nőtt a távolság, nem pedig csökkent, a szellemi önvalódtól.

János: Nagyon jó! A valóságos valódtól, távol vagy.

Majd minden ember így búvik *ELŐLE*.

János: Így van.

Így munkád bőven akad.

János: Milyen munka? A falak lebontása. Mi ez a fal, hogyan tudom én a falat lebontani?

Timi: A régi, a megszokott.

János: Hogyan tudjuk lebontani?

Timi: Az Újjal.

János: Így van. Van-e más? A réginek az ellentétje, az új. A megszokottnak az újszerű, vagy a nem megszokott. Mindenféleképpen a nyitottsággal, az új felé. Milyen területen?

Kata: Nyilván az Istennel való kapcsolat területén.

János: Pontosan. Az Isten ismeret és az Istennel való kapcsolat területén. Ha valaki nekem a kétezerévvvel ezelőtti szövegekkel akar csak operálni, mert számára az a megváltozhatatlan törvény és a valóság, az önmagáról állította ki a bizonyítványt.

Kata: Azt tanítja: *A régi tan szorít. (75.b.)*

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Mi szörnyű börtönök!
Minden börtön megnyílik egykor.

De, aki önmaga rabja,
annak nem nyílik meg.

János: Milyen börtönről van szó? Aki önmagát nem tudja felemelni, kiemelni, nem tudja feladni. Tíz körömmel ragaszkodik önmagához. Azt mondja, hogy ez vagyok én, ez a biztos.

Kata: Szokták mondani, miért változzak meg.

János: Igen. Érdekes, hogy vannak emberek, akik folyamatosan felhánytorgatják az ismerőseinek, hozzátartozóinak a régi bűneit, mert úgy gondolják, hogy az ember nem változik. Amit te régen elkövettél, az vagy ma is. Eltelt ötven év vagy tíz év, azért ma is felelsz, mert az voltál te, az vagy te ma is. Mi közben az embernek minimum a sejtjei hét évente teljesen lecserélődnek és ez csak a sejtjei. Tehát nem tudja feltételezni azt, hogy változik, miközben ő maga is változik. Az más kérdés, hogy mi felé. A megcsontosodás, vagy a szellemi jobbra válás felé. Marika kimaradtál egy nagyon fontos szövegrészből, hogy: *Mily szörnyű börtönök! Minden börtön megnyílik egykor. De, aki önmaga rabja, annak nem nyílik meg.*

Azt mondja erre:

A romlott ítél önmaga felett. (25.b.L.)

Itt sem az Isten ítél önmaga felett, ezzel a szöveggel kapcsolatban. *De, aki önmaga rabja* azzal kapcsolatban:

Önmagad teremtménye vagy. (17.b.G.)

Ez a felelősséged is. Ildikó, mit szólsz hozzá?

Ildikó: Ez így van.

János: Azt, hogy *önmagad teremtménye vagy*, ezt hogyan tudnánk megfogalmazni, meg megragadni?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Ildikó: Az a világ, amiben ő van, ahhoz nincs köze az Istennek.

János: Jó. Aztán?

Ildikó: Ez is egy fal lehet.

János: Mondhatom-e azt, hogy mindenkinek van egy ideája kezdetben önmagáról. Ez a *ki vagyok én*, ez a kérdés. Erre válaszolni kell? Válaszolni kell, mert az egész életeddel válaszolsz erre a kérdésére, hogy ki vagyok én. Az egyik azt mondja, hogy én egy tanár vagyok és akkor az egész életét ennek vonatkozásában éli meg. Megteremtette a saját világát? Megteremtette önmagát?

Igen.

János: Az Isten akarja őt ilyenek látni? Milyenek akarja az Isten látni?

Szellemi lénynek.

János: Annak nem kell látni, mert annak látja, de mit kínál az Isten a tanárság helyet?

Istengyermekséget.

János: Nem, ott még nem tart.

Marika: Tanítványságot.

János: Pontosan. Mondtam, hogy jót mondasz. Az Isten, kivétel nélkül minden embernek a tanítványságot kínálja.

Kata: Abból lesz Istengyermek.

Marika: Ezért áll szóba mindenkivel, még azzal is, aki elfordulnak *Tőle*, mert *Ő* mindenkivel szóba áll.

János: Mindenkivel szóba áll?

A. Kati: No! Mégse.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Marika: Kellett nekem beszélni.

János: Ildikó mindenkivel szóba áll az Isten?

Ildikó: Igen, én szerintem.

Timi: Aki keresi.

Kata: Itt mondja, hogy ahol kietlen sötétség van, ott még mi sem tudunk segíteni.

János: Tévedés. Az, hogy az Istennel valaki kapcsolatban kerüljön, - ez a szóba áll, - ez a kapcsolat megfogalmazása, ahhoz mi szükséges?

Ildikó: Az, hogy az embert érdekelje.

János: Ez szükséges. Ha az embert nem érdekli, akkor mi van, akkor szóba tud állni az Isten vele?

Marika: Akkor nem.

János: Akkor mindenkivel szóba áll?

Marika: Ezek szerint nem áll mindenkivel szóba.

János: Kivel áll szóba?

Marika: Aki *Vele* akar szóba állni.

János: Aki *Vele* akar kapcsolatot létesíteni.

Ildikó: Én emlékszem egy olyan kifejezésre az angyal könyv tanításában, hogy a Lili keres valamit és azt válaszolja az angyal: *Ő* keres téged.

Kata: Lili mondja, hogy: Én még nagyon *akarom* keresni az *Agyát*. (8.b.L.) Erre válaszolja, hogy: *Ő* keres téged. Tehát az *akarom* szóval volt a baj és nem a kereséssel.

János: Ezzel is rendben van, mert kinek mondja?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Ildikó: Nem tudom.

Kata: A Lilinek mondja.

János: Lilinek vagy a Gittának mondja. A Hang ezt, hogy fogalmazta meg annak idején? Több vonatkozásban azt mondja: *A szeretet körén kívül nem is létezem.*

Ildikó: Tényleg így van.

János: Nem is létezem. Az angyal mit mond ennek a vonatkozásában az ő létéről? Azt mondja, hogy: **MI HITBŐL VAGYUNK - PUSZTÁN HITBŐL. (23.b.L.)** Akkor az Isten is csak hitből van? Hát hogyne! Aki nem hisz, annak nincs.

Marika: De hát mégis van.

János: Aki nem hisz, annak nincs. Önmagad teremtménye vagy. Önmagadé. Ha a te világodban nincs benne az Isten, akkor a számodra az nincs. Hiába van. Az OTP-ben van ezermilliárd forint, az nem a tiéd. Akkor az a számodra nincs.

Kata: Attól az még van.

János: Mi több, ha nem is tudsz róla, akkor is van.

Marika: De az én Istenem, akiben én hiszek, az van.

János: Most itt a dolgot kellene megértened, nem magadra vonatkoztatnod. Tehát, hogy az Isten nem tud mindenkivel beszélni. Érted? Akinek a számára nem létezik, azzal nem tud mit kezdeni. Az Isten szeretők körén kívül az üdvözülés szempontjából nem is létezem.

Kata: Hozzátettük, hogy annak a számára.

János: Nyilván ez nem objektív. Mindenkinek a saját világa az egy szubjektív világ?

Kata: Hogyne!

Örök sötétség, borzalmas, kietlen sötétség.

János: A kérdésem az lenne, hogy hol?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Az emberekben magukban. (12.b.L.)

János: Ez az önmagad rabja vagy, vagyis önmagad teremtménye vagy, ez valójában egy borzalmas kietlen sötétség az Isten fénye tükrében.

Kata: Párhuzamban állítanám azzal, amikor azt tanítja az angyal, hogy Ádám számára *a gondtalan öröm eltöröltetett*. (86.b.) Tehát előbb volt a gondtalan öröm állapota, most pedig ott van a vaksötét állapotában.

János: Nem is akármilyen öröm, maga az Isten, mert a *gondtalan öröm* maga az Isten.

Kata: Igen.

Fény nélkül lenni, az borzasztó!

János: Mivel támassza ezt alá az angyal, van-e valakinek valami emléke erről? Azt mondja a negyedik beszélgetés Gittában, tehát még az elején:

A SZERETET FÉNY NÉLKÜL SEMMI.

János: Akármilyen szeretet is, ez azt jelenti, hogy a fény, az a minden. Fény nélkül lenni az a külső sötétség. Ez a világ a külső sötétségben van-e?

Igen.

Segítsd hát lebontani a falakat!

János: Miért és hogyan?

Annamari: Azért, hogy bejusson a fény.

János: Így van. Bejusson a fény, ezt így fogalmazza meg: *Nem önmagatokért vagytok. (19.b.G.)* ti tanítványok. Ezt a négy fiatalnak mondja

Kata: *Az ártatlan golyó megváltása vár. (22.b.G.)* Ezt is tanítja.

János: Igen, és *általatok* vár megváltásra.

Kata: A tanítás elején hangzik el:

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

MINDEN LÉPÉSETEK AZ ÚRÖN ÁT

VIRÁGZÓ SZIGETTÉ VÁLIK,
AHOVÁ A TÖBBIEK LÉPNI TUDNAK.

János: Nézzük tovább.

Itt mi nem tudunk segíteni.

János: Miért nem tudnak? Már mondtuk miért nem tudnak segíteni lebontani a falakat.

Kata: Mert nem nyitottak.

János: Jót mondasz, ide megint jön az a szöveg, mert *önmagad teremtménye vagy.*

János: Azért nem tud segíteni, mert a döntésedet nem írja felül. Nem vagy báb, ezért van felelősséged.

A. Kati: Akkor fal sem lenne.

János: Igen, így van.

Kata: A pillangó előtti bábállapot, pedig átalakul.

János: Így van.

Te szolgám tudod, mi a börtön.
Ha benned ég, akkor benned az Ég.
Nincs hát lehetetlen a számodra.

János: Korábbiakat, hogy: *Ha benned ég, akkor benned az Ég.* Ez micsoda? Ez egy nagyon jó szójáték. Mondhatjuk azt, hogy ez a szabadság. Ha benned ég, akkor benned az Ég. Azért ez a szabadság. Mi a szabadság?

ŐT szolgálni. (37.b.L.)

Ez a szabadság.

Marika: Mi ég bennem, ami az Ég?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: A tűz ég benned. Az Isten tüze ég benned, ami lángol, de nem éget, mint a csipkebokor tüze.

Kata: Gittának nap a jele. Bizonyos értelemben ez tűz, melegség, a szeretet, az értelem.

János: Nincs hát lehetetlen feladat a számodra, ezt mondja a tanítványnak. Itt mindvégig arról van szó, hogy akik önmaguk rabjai, de valamiféleképp érettek arra, hogy ebből kilépjenek, tovább lépjenek, azoknak tudjanak segíteni. Ne abban a börtönben sínylődjének, amelyből egyébként nincs kijövetel.

Kata: A tanítvány már szabadon tehet.

János: Így van.

AZ ERŐSNEK A BŰN: TANULSÁG. A GYENGÉNEK: KÁRHOZAT.

János: Hogyan tudjuk ezt megérteni, hogy *az erősnek a bűn tanulság.*

Kata: Ha valaki erős, az csak az Isten ereje által lehet erős, és az már tanul a próbákból.

János: Ezerszer elmondtuk és ma már szóba került, ha a tanítvány vétkezik, ez nem fogja őt elsikálni végleg és megszüntetni a kapcsolatot az Istennel, hanem a tanulság jön. Mi által, ki által? A belülről születő gondolatok által.

Kata: A felismerések által.

János: A felismerések által. Aki ezáltal erősnek látszik, azt a világ hogyan látja?

Kata: Gyengének.

János: Azt a világ gyengének látja. 82. beszélgetésben mondja csodálatosan az angyal, hogy:

Gyengének látja a világ szeme,
De erősnek mondja az ÚR ítélete. (82.b.)

Ami az erősnek a tanulság, a gyengének kárhozat. Mi a kárhozat?

Annamari: Istennélküliség.

János: Jót mondtál, de ki emlékszik arra, mit mond erről az angyal, mert egy kicsit többet mond róla. Tehát jobban, érthető módon, pontosabban fogalmazza meg. Mondom nektek: *A kárhozat, hogy nem tudják, hogy benne vannak, mert nem félnek. Egymástól félnek, nem az Istentől. (25.b.G.)* Talán emlékeztek arra, amikor erről beszélgettünk kérdés volt az, hogy miért mondja az angyal azt, hogy az Istentől félni kell?

Kata: Az már egy lépéssel közelebb van *Hozzá*, ha nem egymástól félnek, hanem az Istentől.

János: Nagyon jó! Hitetlenségből a hit felé vezető úton az már az első lépés. Az ember képtelen megérteni azt a szerető Atyát, aki nem büntet, aki nem ítél. Ezt az ember képtelen felfogni, annyira bele van ragadva a múltba, a megszokottba. A következő lépcső itt magától értetődően félelem az Istentől, aminek a következő lépcsője lesz az, hogy megszabaduljon ettől. *A kárhozat az, hogy nem is tudja, hogy benne van.* Folytassuk.

E szavak által a bűn és bűnösség fogalmának belém idegződött értelme hatalmát veszti és a felelősségérzés boldogsága tölt el.

János: Jól érzi-e Gitta?

Kata: Igen.

János: Igen, teljesen jól.

- Kérdezz!

G. Nem veszem észre, ha erőlködöm. Hogyan vehetném azonnal észre?

- Ne az erőlködésre figyelj, hanem az erőre!

János: Milyen erőre kérdez rá? Milyen erőről van szó?

Timi: Az Isten erejéről.

János: A 23. beszélgetés Lilivel szövegében:

L. Mi az erő?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Nem értheted még meg.

Ugyanakkor azt is tanítja:

Titokzatos erő,
mi hívástokra jó,
nő, árad, Él.
Éljetek vele,
mert az lényetek fele! (76.b.)

János: Mehetünk tovább.

Ha árad belőled, azt te tudod.
Mindig áradjon!

János: Mikor tudja azt, hogy árad? Amikor szolgál. Az erőnek mi a dolga?
Szolgálja a tanítványt.

Minden erő szolgálni fog.
Addig még - *te* szolgálod. (15.b.L.)

János: Mit több, ha kihagysz, akkor erőlködsz, *mert a lehúzó erő vonala ugyanaz, mint a felemelő erő vonala.*

Kata: Csak az irány más. (15.b.L.)

János: Csak az irány más. Itt megállunk egy pillanatra. Az előbb elhangzottakhoz vélemény, gondolat? Sok mindenről volt szó itt hirtelenjében. Gittának az a kérdése, hogy: *Nem veszem észre, ha erőlködöm*, mert magától értetődő, természetes, megszokott. *Hogyan vehetném azonnal észre*, mert azt észreveszi, hogy erőlködik, de ezzel az erővel az erőre kellene figyelnie a tanítványnak. Neki minden lehetséges, nincs lehetetlen. Mi a feltétele? A hit. Ha hiszel, akkor minden lehetséges.

Kata: Igen, ezzel analóg amikor már tanítja az érzelemnél, hogy föl kell emelni és akkor a szemedben keresztül kiárad.

János: Nagyon érdekes, mert itt az anyagról beszél, hogy az anyagot emeld fel a szemedig.

Kata: A vízzel kapcsolatban mondja.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Ja! Mehetünk tovább.

G. Mi bűnömből hagy ki?

- Oktalant kérdezel. Felfogod miért?

G. Nem.

- EGY BŰN VAN CSAK: ELFORDULNI TŐLE.

János: Hogyan fogalmazza meg ezt János evangéliuma?

A. Kati: *A bűnről: hogy nem hisznek bennem. (Jn.16.9)*

János: Azt mondja a bűnről: meggyőzi a szentlélek a világot a bűnről, hogy nem hisznek bennem. Ugye annak idején azt fogalmaztuk meg, hogy minden bűn alapja ez, mert aki Jézusban hisz az fog-e lopni?

Nem

Fog-e csalni?

Nem.

Ölni, gyilkolni, hazudni?

Nem.

A. Kati: Attól még szabad.

János: Mit mond az angyal erről?

A. Kati: Nem emlékszem rá.

Kata: *Még az árnyékától is irtózz! (15.b.G.)*

János: *Sose mondj valótlan! Még az árnyékától is irtózz! Arról is beszélgettünk ennek a gondolatisága kapcsán, hogy Hanna, amikor megkérdezni a német tiszt, szőke nő létedre, hogyan lehetsz zsidó? - simán letagadhatta volna és megmenekül.*

A. Kati: Nem tudta.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Úgy gondolod? Még egyszer mondom az angyal tanítását: *Sose mondj valótlan! Még az árnyékától is irtózz!* Mit gondolsz, beépült ez Hanna lelkébe, hogy nem tagadta meg a zsidóságát?

A. Kati: Igen, valahogy így van leírva, hogy nem tagadja meg a származását.

János: Különben nem maradhatott volna hiteles. A hitelességnek mi a feltétele?

A. Kati: A hit.

Kata: A cselekedetei és a szavai lefedik egymást.

János: Így van. Jól figyeljetelek! A cselekedetek és a szavak szinkronban vannak egymással. Nem ütik egymást.

Kata: Ha a tanítás gyökeret ereszt a szívében, akkor tudja, hogy mi múlik ezen, mi az ára. Akkor nem teszi.

János: Fel tudjuk-e tételezni, hogy Hanna felfoghatatlanul nagyobb bensőséggel élte át a tanítást, mint a Gitta és a Lili, akik hallgatták. Hanna kapta. Ez éppen olyan, mint a Feri bácsi esetében, hogy ő kapta, mi meg hallgattuk.

Kata: Hanna háromszor volt gyerekkorában olyan súlyos beteg, hogy odaát volt. Ott előkészítették erre az érzékenységre, nyitva maradt benne kapu és csatorna.

János: Egy bűn van csak, elfordulni *Tőle*. Az evangéliumban a bűnről, hogy nem hisznek bennem. Abban már megmaradtunk, hogy Ádám elfordult *Tőle*. Ildikó olvasd tovább légy szíves.

Minden tett, minden gondolat
nyitott virágként álljon *ELŐTTE*, akkor nincs bűn.

János: Köszönöm szépen. *Minden tett, minden gondolat.*

Kata: Így tud hiteles lenni.

János: Aztán? *Minden tett, minden gondolat nyitott virágként álljon ELŐTTE.*

Kata: Ez maga a teljesség.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Annamari: Ha előtte áll, akkor nem fordul el.

János: Az evangéliumban pedig:

Lukács12.2. Nincs pedig semmi elrejtve, ami le ne lepleződne, sem oly titok,
ami ki ne tudódna.

Lukács12.3. Ezért, amit a sötétben mondtatok, fényes nappal halljátok majd
vissza, és amit fülbe súgatok a kamrákban, azt a háztetőkről fogják hirdetni.

Az angyal így fogalmazza meg, hogy: *Minden titok nyilvánvaló. (66.b.)* Szellemi szinten van-e titok?

Nincsen.

János: Tanítványi szinten?

Timi: Nincs.

Kata: Arról a szellemi többről beszélünk, amiről az angyal azt tanítja, hogy:

AMI NEKEM VILÁGOS - NEKED REJTETT.

AMI NEKED VILÁGOS - NEKIK REJTETT.

János: Azt mondja a szöveg az evangéliumban, hogy a feladat, megismerni az Isten Királyságát. *Nektek adatott, hogy megtudjátok Isten Királyságának titkát. (Mk.4.11.)*

Kata: Ezt tanuljuk mi.

János: Ezt tanuljuk folyamatosan. Így van. Marika olvassál tovább.

A követelmény nagysága egészen lesújt.

G. Egészen *másképp* kell élni.

- Nem *másképp*, csak jobban.

János: Köszönöm. Általában mi a probléma azokkal a tanításokkal, amelyek valamiféleképpen úgy elemzik az Isten tanítását, valóságát, hogy közben nem derül ki, hogy mit tudunk vele kezdeni. Itt most a teológusok tanítására gondolok.

Kata: Amikor azt mondják, hogy misztikum?

János: Igen. Én most az Erika javaslatára olvasok egy könyvet, aminek az a címe, hogy: Beavatás. Az egyiptomi beavatásról szól, hogy Egyiptomban, hogy avatják be a közel hasonló tartalmak ismeretére, a tanítványokat. Megismerik a világgal az Istennel való egység titkát. Megismerik önmaguk valójának a titkát és még sok mindent. Egy dolog nem következik értelemszerűen belőle, nem zárja ki, csak nem következik belőle értelemszerűen, hogy jobbá leszel. Az ismeret nem tesz szükségszerűen jobbá téged. Hiába tanítják a teológián az Istent, ha közben megmarad ugyanannak emberként, aki korábban volt. Ez így körvonalazható-e?

Kata: Igen. Én is úgy olvastam, hogy odaát az angyal az ismerettel nem tud mit kezdeni, mert az csak megszerezte az illető, de nem értette és élte. Nincs a szívébe és akkor nincs saját megtapasztalása, tanúbizonysága.

János: Igen. Nagyon fontos, amit az angyal tanít, hogy: *Nem másképp, csak jobban kell élni.* Ha mi nem leszünk jobbak azáltal, hogy ismerkedünk az Istennel, akkor tengerbe vizet.

Kata: Itt is tisztázni kell, hogy mi az, hogy *jobban*.

János: Ez legyen a végszó, a jövő héten itt folytatjuk, ha minden jól megy. Reméljük, hogy minden jól megy. Az e-havi Örömmünnpünk pedig elmarad.

Hanganyagból az írott formát létrehozta: Tóth Katalin

Szerkesztette: Petróczi István